

РЕШЕНИЕ

№ 316

гр. Пловдив, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Силвия Ал. Цанкова

Членове: Екатерина Ст. Роглева
Спасимир Сп. Здравчев

при участието на секретаря Анелия Ас. Деведжиева
в присъствието на прокурора Светлозар Н. Чераджийски
като разгледа докладваното от Екатерина Ст. Роглева Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20225300601670 по описа за 2022
година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Образувано е както по протест на Окръжен съд – Пловдив /допълнен с протест вх. № 65161/11.08.2022 г./ на прокурор на при РП – Пловдив, така и по въззивна жалба подадена от адв. Р. Д., в качеството ѝ на защитник на подсъдимия Т. С. Н., против Присъда № 129/15.09.2022 год., постановена по НОХД № 468/2022 год. по описа на РС – Пловдив, III – ти наказателен състав.

С посочената присъда подсъдимият Т. С. Н. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 270, ал. 1 от НК, вр. с чл. 54, ал. 1 от НК, като му е наложено наказание „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева.

С протестът държавното обвинение приема, че съдебният акт е неправилен, с оглед определения размер на наложеното наказание, което го прави и несправедлив. Не се правят доказателствени искания. В този смисъл се иска изменение на постановената присъда, като се наложи предвидената алтернативна санкция за извършеното престъпление - „Лишаване от свобода“ в размер на 1 /една/ година.

Съдебният акт е обжалван с бланкетна въззивна жалба, депозирана от

защитника на подсъдимия Т. Н. – адв. Р. Д., като незаконосъобразен, неправилен и постановен при нарушение на материалния закон. Със същата се претендира, че съдът не е направил задълбочен анализ на всички събрани в хода на съдебното производство доказателства и се иска отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия.

Пред въззивния съд представителят на Окръжна прокуратура поддържа въззивния протест по подробни доводи, изложени в съдебно заседание.

Подс. Н., лично и чрез защитника си, счита протеста на прокуратурата за неоснователен. Моли съда да уважи депозираната жалба и да постанови оправдателна присъда, като оборва кредитираните от първата инстанция доказателства и стига до извода, че съставът на престъплението не е реализиран от обективна и субективна страна. Алтернативно се пледира за отхвърляне на протеста, като при условие, че въззивният съд приеме, че е налице осъществено престъпление, се моли за потвърждаване на оспорвания съдебен акт.

Пловдивски окръжен съд, след като обсъди доводите в протеста и жалбата, и в съответствие с чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира, че не са налице основания за отменяването или изменянето на първоинстанционния акт, поради следните съображения:

За да постанови присъдата си контролираната съдебна инстанция е провела подробно съдебно следствие и е положила усилия за изясняване на правно значимите фактически обстоятелства, относими към предмета на доказване.

При пълната служебна проверка на присъдата, въззивният съд намира, че фактическата обстановка е изяснена правилно от районния съд и не се налага внасянето на корекции и/или допълнения в нея. По отношение на оценъчната дейност на първоинстанционния съд не се констатираха логически грешки, волята му е обективизирана ясно, което позволява проверка на изведените фактически констатации.

Първоинстанционният съд е направил обстоен анализ на гласните и писмени доказателства, преценил ги е поотделно и в тяхната съвкупност, при което е извел посочената в мотивите фактическа обстановка, която не се различава от приетата от настоящия състав.

Т. С. Н. с ЕГН: ***** е роден на ***** г. в с. П., обл. Пловдив,

живущ в с. *****, б., български гражданин, със средно – специално образование, работещ, неженен, осъждан.

На 15.01.2022 г., вечерта, подс. Н. бил на гости у свид. М., за да се види със сина си в с. Първенец, ул. „Хан Кубрат“, № 21. Там бил и свид. С.. Към 22:00 ч. подс. Н. решил да си тръгва като на вратата бил изпратен от свид. М. и свид. С.. Същият след като първоначално си тръгнал пеша се върнал и се качил на лек автомобил марка “Пежо”, модел “306” с рег. № ***** и с него се отправил по ул. “Белите брези” в с.Първенец.

По същото това време, съгласно утвърден график, за времето от 16:00 часа на 15.01.2022г. до 04:00 часа на 16.01.2022г., като автопатрул - 414 на територията, обслужвана от 01 РУ при ОДМВР - Пловдив били свид. Д.К. и свид. Г.Г.. Дватама посочени свидетели изпълнявали служебните си задължения, изразяващи се в контрол на движението на пътни превозни средства и техните водачи, съобразно разпоредбите на Закона за движение по пътищата и опазване на обществения ред на територията на районното управление. Около този час полицейските служители, които били униформени и в служебен автомобил с отличителни знаци и сини сигнални лампи, извършвали обход на ул. „Кубрат“ в село Първенец, когато пред тях на кръстовището с ул. Белите Брези минал автомобилът на подсъдимия без включени светлини. Тъй като това създавало предпоставки за настъпване на ПТП, св. К. и Г. незабавно последвали управлявания от подс. Н. лек автомобил марка “Пежо”, модел “306” с рег. № *****. Същите веднага задействали светлинната и звукова сигнализация на служебния автомобил, с цел същият да отбие в страни, за да му бъде извършена проверка. Подс. Н. не само че не спрял, а напротив - подал газ и продължил движението си по улиците на с. Първенец. Служителите продължавали да подават както светлинни, така и звукови сигнали. В продължение на 7-10 минути същите преследвали автомобила на подсъдимия, но той не само, че не отбивал, но и извършвал множество завои с цел да избегне възможността да му бъде извършена проверка. Това наложило от ОДЧ да се извика втори автопатрул в състав Д.С. и И.Т., който да се включи в преследването и да окаже съдействие. Преди да се отзоват последните, на улица Персенк, подс. Н. спрял в тревните площи и хукнал да бяга с цел да не допусне да му бъде извършена проверка. Свид. К. и Г. изскочили от служебния автомобил и последвали подсъдимия като му разпореждали да спре като викали неколкратно „Стой!

Полиция!“. Н. лъхал на алкохол и лесно губел равновесие, затова паднал няколко пъти, като при изправянето си отново започвал да бяга. В даден момент свид. К. настигнал подсъдимия, който замахнал да го удари, но не успял и поради това свид. К. използвал техника – ключ на ръката, за да постави белезници на лицето, като Н. оказвал съпротива.

След задържането на подсъдимия на място пристигнал и втория автопатрул. Впоследствие след като бил задържан била установена самоличността на водача, а именно Т. С. Н., ЕГН ***** от *****. При проведения с него разговор, на св. Д.К. и Г.Г. им направило впечатление, че същият силно лъхал на алкохол и бил в неадекватно състояние – клатушкарал се и говорил несвързано. Подс. Н. казал на полицейските служители, че преди да се качи в автомобила е консумирал няколко чаши червено вино.

Свидетелят К. направил справка чрез ОДЧ към 01 РУ при ОДМВР – Пловдив, при която било установено, че подс. Н. бил лишен от право да управлява МПС. К. поискал да изпробва обвиняемия с техническо средство “Дрегер Алкотест“ за наличие на алкохол, но той категорично отказал. След което бил отведен в сградата на 01 РУ при ОДМВР - Пловдив, където отново бил поканен да бъде тестван за наличие на алкохол, но за пореден път отказал. Впоследствие подс. Н. бил откаран за преглед в УМБАЛ “Св. Георги“ ЕАД - гр.Пловдив, където пред дежурен лекар за пореден път отказал да му бъде взета кръвна проба за изследване на кръвта. Бил му издаден талон за медицинско изследване с бланков № 122208, в който изрично заявил, че не желае да бъде тестван с техническото средство и не желае да даде кръв за химическо изследване, което обстоятелство било обективизирано в самия талон.

В болничното заведение бил прегледан от няколко лекари – специалисти, по повод наведени от него твърдения за нанесен му побой от полицейските служители, като медицинските специалисти констатирали, че няма счупване. След направените му изследвания обв. Н. бил отведен в сградата на 01 РУ при ОДМВР – Пловдив. Във връзка с нарушенията по ЗДвП му били съставени три броя АУАН – със серия ГА № 569315, № 569316 и № 569317, които подсъдимия подписал без възражения.

Административнонаказателното производство по АУАН ГА № 569315 за нарушения по чл. 70, ал.1 пр. 1 от ЗДвП (движение без светлини) и по чл.

103 – не спира плавно при подаден сигнал за спиране било прекратено с резолюция № 22-0432-M000004 на началника на 01 РУ при ОД на МВР Пловдив, поради констатирането на данни за извършено престъпление, по което се е развила настоящото производство и в този смисъл няма нарушение на принципа *ne bis in idem*.

Правилно е застъпеното становище от страна на първостепенния съд, че горната фактическа обстановка се установява от събраните и проверени гласни доказателствени средства - показанията на свидетелите Д.П.К., Г.М.Г., Н.Д.М., В.С.С., частично от обясненията на подсъдимия, дадени в хода на съдебното следствие, както и от писмените доказателства- докладна записка от ***** Х.З., докладни записки от К. и Г., АУАН GA 569316, АУАН GA 569317, АУАН GA 569316, всички от 16.01.2022 г., резолюция № 22-0432-M000004, лист за преглед на пациент 5087/16.01.2022 г., медицинска документация, писмо от ОД на МВР Пловдив относно длъжностите заемани от свид. К. и Г., длъжностна характеристика на ***** и *****, график на служителите от ООР при 01 РУ при ОД на МВР за януари месец 2022 г., справка собственост автомобил, справка нарушител/водач, справка съдимост, характеристична справка, НП 22-0432-000067/01.02.2022 г., НП 22-0432-000068/01.02.2022 г. писмо от ОД на МВР Пловдив относно информация за изпратен от ОДЧ автопатрул за съдействие и др.

Задълбочено първата инстанция кредитирала изцяло показанията на двамата свидетели Д.К. и Г.Г. и ги е възприела като напълно достоверни, еднопосочни и безпристрастни, а и подкрепени от събраните по делото писмени доказателства – докладна записка, писмо от ОД на МВР Пловдив за обаждане до оперативната дежурна част (ОДЧ), АУАН и лист за преглед на пациент. В тази част въззивният съд е напълно солидарен с така възприетото.

Подробно са анализирани и показанията на свид. М. и св.С. и коректно съдът им е дал вяра в по-голямата им част. Много точно е преценено, че същите не следва да се кредитират в частта им, в която твърдят, че подс. Н. не е употребявал алкохол на 15.01.2022г. вечерта, или че е потеглил пеша към дома си.

Напълно вярно е становището на проверяваната инстанция, че възприятията на свидетелите са ограничени до момента, в който са се разделили на вратата и подсъдимият е тръгнал без автомобил, но ги е

съпоставил с обясненията на Н., в които той сам посочва, че се е придвижвал с автомобил около 22 ч. Относно твърденията им, че подсъдимият не е употребил алкохол същата вечер, нормален и житейски издържан е изводът, че е възможно подс. Н. да не е консумирал алкохол именно пред тези свидетели, но поведението му извън тяхното присъствие не е възможно да им е известно.

Правилно е сравнението с изложеното в тази насока от свидетелите К. и Г. - че подсъдимият сам е признал за консумацията на няколко чаши вино.

Въззивният съд е съгласен, че освен тези два момента, в останалата им част показанията на свидетелите М. и С. следва да се приемат за достоверни, въпреки противоречията им по несъставомерни факти.

Детайлно са обсъдени и обясненията на подсъдимия, като законосъобразно е достигнато заключението, че те може да се кредитират в много малка част - относно това, че на посочената дата същият се е намирал в с. Първенец, управлявал е описания по-горе автомобил и е спрял на ул. Персенк.

Въз основа на останалия доказателствен материал няма как да не се направи изводът, застъпен в проверявания акт, че обясненията му за изследваните събития са нелогични, противоречиви и изолирани от останалия доказателствен материал. Действително напълно неприемливи са твърденията, че при осветен път не е възприел, че автомобилът е полицейски и го следват с цел да бъде спрян за проверка, още повече, че светлинният сигнал е бил включен. Нелогично е и заявеното, че е „паркирал“ автомобила в тревните площи на ул. „Персенк“, че същият не дал проба за алкохол, тъй като поради нараняванията си е бил в невъзможност – болничен лист № 005087 и свидетелските показания напълно оборват горното. Още по-недостоверни и изолирани са обясненията на подсъдимия, в частта им, че след като спрял слязъл от колата и застанал пред автомобила, полицаите го нападнали да го арестуват. Районен съд е изложил сериозните си аргументи в противната насока, с които се съгласява и въззивната инстанция, която също възприема обясненията на подсъдимия в тези части като израз на неговата защитна версия.

Закносъобразно са кредитирани писмените доказателства и са приети за непротиворечиви и взаимодопълващи се.

С оглед на установената фактология на процесните събития е коректно материално-правното им окачествяване като престъпление по чл.270, ал.1 от НК, защото с действията си подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна състава на посоченото престъпно посегателство.

Подробно е разискана съставомерността на деянието от обективна страна. По безспорен начин е установено, че към инкриминирания момент свидетелите К. и Г. са били органи на властта - същите са изпълнявали служебните си задължения като ***** и *****, като са имали право и задължение, видно от длъжностната им характеристика, да проверяват редовността на документите и техническата изправност на МПС, както и да работят по опазване на обществения ред, предотвратяват и оказват съдействие при разкриване на престъпления и административни нарушения и да извършват проверки на лица и предмети. Основание за извършване на проверка безспорно е движението нощно време на лек автомобил без светлини – управляван именно от подсъдимия. Доказано е, че полицейските служители са подали многократно ясни сигнали /както звукови, така и светлинни/, за да спре Н. с оглед извършване на проверка, но той, въпреки, че е възприел сигналите, не се е подчинил и е продължил движението си и даже е увеличил скоростта. Именно чрез неспирането на многократно подадените му сигнали и ангажирането на автопатрула в преследване, подсъдимият е попречил на свидетелите да си изпълнят служебните задължения по охрана на обществения ред и контрол на пътното движение - да му извършат проверка с оглед проверяване на достатъчно убедителни данни за закононарушение свързано с управлявания автомобил.

Правилна е преценката, че от субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, с целени и настъпили общественоопасни последици. Подсъдимият е съзнавал неговия общественоопасен характер, т.е. че това, което върши е противоправно и наказуемо, предвиждал е и е искал настъпването на общественоопасните му последици.

Исклучително подробно и аргументирано е отхвърлено направеното възражение от страна на защитата, че поведението на подсъдимия следва да се квалифицира като административно нарушение по ЗДвП, към което въззивният съд няма какво да добави.

Обсъден е и е взет предвид наличния специален състав на

административно нарушение по ЗДвП, предвиждащ санкция за деец, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението /чл. 175, ал.1, т. 4 от ЗДП/, като е разисквана разликата между нарушението и престъплението, съдържаща се в степента на обществената им опасност. Няма спор, че обективният състав на престъплението по чл.270 НК изисква поначало активно действие, изразено в препятстване на проверка в "противозаконно пречене на органа на властта" да изпълни задълженията си, а след като не е спрял на подадените светлинни и звукови сигнали, ангажирал автопатрула в автомобилно преследване по улиците на с. Първенец, подсъдимият продължил да осуетява възможността да му бъде извършена проверка, освен това бягал и пеша, след което извършил и активни действия по съпротива. Въз основа на изложеното и законосъобразно е направен изводът, че деянието е престъпно от обективна страна, защото съдържа признаците на престъплението, единият от които е и обществената му опасност, измерима с увреждащо или застрашаващо от увреждане действие на защитените обществени отношения.

За престъплението по чл. 270, ал.1 НК се предвижда наказание до три години лишаване от свобода или глоба от 500 до 2000 лв.

Точно е преценено от първата инстанция, че съпоставяйки смекчаващите и отегчаващите обстоятелства по делото, следва да се наложи наказание по реда на чл. 54 НК.

Въззивният съд намира за прецизна аргументацията на районен съд, как трябва да се извърши индивидуализацията на наказанието - а именно като се преценяват особено внимателно данните как и доколко органите на властта са били затруднени от дееца и личната му обществена опасност.

Правилно е отчетено, че проверка все пак е била извършена, на лицето е била ангажирана административнонаказателната отговорност и макар да не е извършена проверка за алкохол, то му е ангажирана административнонаказателната отговорност за отказа да му бъде направена такава.

Въз основа на така изложеното първият съд е предпочел по-леката от двете санкции предвидени алтернативно в закона, а именно: глобата.

В подкрепа на този извод са отчетени и полагането на грижи от подсъдимия за непълнолетните му деца, трудовата му ангажираност и

добрите му характеристични данни, извън предишните му осъждания. Взето е предвид и като отегчаващо отговорността обстоятелство утежненото съдебно минало на подс. Н..

Законосъобразно след съвкупен анализ на посочените смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, съдът е решил, че в настоящия случай наказанието следва да бъде определено на „Глоба“ и то в размер на 1000 лв., което е съобразено и с данните за имущественото състояние на Н..

Настоящият съд също намира, че така определеното наказание ще съдейства за постигане целите, както на генералната, така и на специалната превенция, без същевременно прекомерно да се засягат правата на подсъдимия, като прецени също, че наказанието е справедливо индивидуализирано като вид и размер, поради което и не сподели възраженията на прокуратурата за налагане на подсъдимото лице на наказание „лишаване от свобода“.

По изложените съображения настоящият състав намира, че изводите на съда от фактическа и правна страна са съобразени с доказателствата по делото и правилата на логиката и са направени при спазване на процесуалните правила относно събирането, проверката и преценката на доказателствата, като установените факти са подведени под правилния наказателен закон.

С оглед на изложеното и

при цялостната извършена служебна проверка на обжалваната присъда въззивният съд не установи съществени процесуални нарушения в досъдебното или съдебното производство, които да обуславят отмяната и връщането на делото за разглеждане от друг състав на същия съд, поради което присъдата следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна.

С оглед на изложеното и на основание [чл. 334, т. 6](#), вр. [чл. 338 НПК](#), Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Присъда № 129/15.09.2022 год., постановена по НОХД №

468/2022 год. по описа на РС – Пловдив, III – ти наказателен състав.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____